

ЦЪРКОВЕН ВЕСТНИК

ОРГАН НА ВЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА

ЗА РЕЛИГИОЗНА И ЦЪРКОВНО-ОБЩЕСТВЕНА ПРОСВЕТА

*Негово Блаженство Румънският Патриарх ЮСТИНИАН
и Негово Светейшество Българският Патриарх МАКСИМ*

ИЗЯВЛЕНИЕ

на Негово Светейшество Българския Патриарх МАКСИМ

Онова, което светът очакваше и за което милиони честни люде, правдолюбиви и горещи привърженици на мира между народите, се бореха неустанно, за което и мое смирение много пъти издигаше скромния си глас, стана и от 27 януари ще е вече реалност — по земята на измъчения, но удивително героичен вьетнамски народ замира смъртният грохот на оръдията и на самолетните бомби. Ужасяващи разорения, милиони жертви, потоци кръв бяха печалните резултати на тази война. Светът, който съчувствуваше на вьетнамския народ и го подкрепяше в това грозно по последиците си военно стълкновение, ще подпомогне този изстрадал народ да излекува тежките си рани от многогодишната война.

Като изпитвам лично вседушевно удовлетворение от спирането на тази жестока война, пожелавам от свое име и от името на Св. Синод на Българската православна църква на мъжествения вьетнамски народ сили да превъзмогне сътресенията от преживяното и с твърдостта си, която удиви целия свят, да оздрави раните си и да изгради в скоро време своето благоденствие.

ИЗЯВЛЕНИЕ НА ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА ХРИСТИЯНСКАТА МИРОТВОРНА КОНФЕРЕНЦИЯ, ЛЕНИНГРАДСКИЯ МИТРОПОЛИТ НИКОДИМ И ГЕНЕРАЛНИЯ СЕКРЕТАР НА ХМН, Д-р КАРОЛИ ТОТ ПО СЛУЧАЙ ПОДПИСВАНЕТО НА СПОРАЗУМЕНИЕТО ЗА ПРЕКРАТЯВАНЕ НА ВОЙНАТА ВЪВ ВЬЕТНАМ

От началото на вюржения конфликт във Вьетнам, който възникна вследствие военната намеса на САЩ през 1964 г., Християнската миротворна конференция призоваваше всички християнски църкви и християните от целия свят, както и всички хора с добра воля да употребят всички средства, които имат на разположение, за постигане на един справедлив мир във Вьетнам. Този призив на нашето движение беше повтарян многократно.

С голяма радост приветствуваме подписването на споразумението за прекратяване на войната и установяване на мира във Вьетнам.

Ние преценяваме това като важна стъпка за постигане на мир не само във Вьетнам, но и в целия Индокитай.

Като поздравяваме вьетнамския народ за тази победа, ние заявяваме, че ХМК в сътрудничество с всички защитници на мира, в дух на солидарност с вьетнамския народ, винаги ще защитава неговите интереси.

† ЮСТИНИАН
Патриарх Румъски

Приветствено слово към Негово Светейштво Българския Патриарх МАКСИМ, произнесено в храма „Св. Спиридон“ в гр. Букурещ на 15. X. 1972 г.

Ваше Светейштво,
уважаеми гости,

С голяма общ отпразнене братска покана до Ваше Светейштво да посетите Църквата в страната ни. Вие се отоварихте на нашата покана, и днес ние изживяваме голяма радост, като Ви приехме в патриаршески параклис — църквата „Св. Спиридон“, за да отслужим заедно светата Литургия в присъствието на румъските православни богомолци и да Ви приветствуваме с братския традиционен поздрав: „Добре дошли!“

Ваше Светейштво, гостуването на всеки църковен Предстоител ни доставя неизмерима радост. Тъй ни съветва Псалмопевецът, като казва: „Колко угодно и колко приятно е брати да живеят заедно“. Вашето посещение обаче ни радва още по-силно, защото Вие сте ръководителя на една Православна църква-сестра, Вие сте Патриарх на съседната Българска православна църква-сестра, с която ни свързва вековно приятелство и с която винаги сме имали тесни и братски отношения. Радостни сме, защото това е първото Ви посещение на нашата Църква, след като Божията воля и на родното доверие Ви призова на най-високото иерархическо стъпало за Предстоителя на Българската православна църква. Радостни сме още, защото с това посещение, Ваше Светейштво, доказвате желанието си да продължите и да утвърдите постоянните връзки между нашите Църкви, тъй както Вашите предшественици Предстоители на Българската православна църква непрекъснато поддържаха и развиваха взаимното общуване.

Ваше Светейштво, от 2 до 6 юни 1971 г. имаме щастливата възможност да вземем участие при избора и интронизацията на Ваше Светейштво за Патриарх на Българската православна църква. Свидетелстваме Ви сега, че търдее много се възрадвахме, когато видяхме любовта, с която бяхте приети от кляра и верния народ. За нас, като свидетели на тази обща, това беше най-добро уверение, че клярът и православните люде с пълна убеденост избират истинския Отец и възлюбения духовен наставник, който добре познава съвременните неволи и усърдно ще послужи на онези.

Ваше Светейштво и общия в Христа Брате, всички знаем какво желат и търсят хората на нашето време, а именно: мира, побратимяването между народите, сътрудничество за постигане на социален напредък и благосъстояние за всички люде по света. Днес светът желае да се обедини и побратимява.

† МАКСИМ
Патриарх Български

Слово, произнесено в храма „Св. Спиридон“ в Букурещ на 15. X. 1972 г. По стъпките на любовта

Ваше Блаженство, Ваши Високопреосвещенства и Преосвещенства, драги отци, възлюбени брати и сестри,

Слава и благодарение на всемогъщия Господ, Който отпрати стъпките ни към Вашата благословена земя, по която благодарно се издана рога на възлюблените и се изгражда шалаш мирен живот. Аз и моите съпътници, изпълнени с топло чувство и искрена любов към вас, към Вашата света Църква, към страната и народа ни, изживяваме възторга на този ден, който Господ сътвори, за да се радваме и веселим. Вседушевно благодарни за сърдечното посрещане и за оказаното ни високо внимание от Ваше Блаженство и от Вашите уважаеми сповесници. Преди всичко обаче особено ни е драго, че взлязохме се утешихме в богослужбата с Ваше Блаженство и с всечестните Ваши сътрудници, Високопреосвещени и Преосвещени архиепископи и членове на Вашия благочестив клар. Доволи сме, че заедно с „дъкия голям облак свидетел“ на Христовата истина (Евр. 12:1) можахме да възлезем горещи молитви към Вседопателя на всички блага за благосъщението на нашите сестри-църкви и съседни народи.

Издам от България със силното желание, с братска а Христа любов да прегръщат Ваше Блаженство, досточестния Предстоител на светата Румъска православна църква, да се срещна с верните Ви събратници на Христовия виноград, архипастирите и пастирите, и да видя благочестивото Ви лице, което с чиста и всеобща вяра и предано богоугодване украсява християнското си звание и служение. На всички Вас

мя, това са по същество християнски идеали. Нашите православни вярници, румъни и българи, ги знаят от светото Блаженство, което ни проповядваме, а Църквите ни, според повеленията на Христа нашия Господ, работят за тяхното изпълнение. Така Църквите ни, като изпълняват заповедта на Спасителя и желанието на съвременния свят, ползват старания за подпомагане на народите в стремежа им за тържеството на тези идеали. Ето защо, християнските църкви от целия свят и преди всичко нашите Православни църкви, в името на тази своя заповед, подкрепят своите синове, за които отговарят пред Бога, за благополучие на правото им дело и вършат всичко според взаимножеланите си за взаимно опознаване на народите и за побратимяване на всички.

В този смисъл ние търкуваме участието на нашите църкви, Румъската и Българската, в международните организации, където богомолци и делегати на църкви и християнски възпитаници се срещат, за да намерят най-подходящите методи, чрез които църквите да постигнат обхващане и единство на всички народи.

В този смисъл ние търкуваме и срещите на Предстоителите на християнските църкви, при които те взаимно се сближават по-добре, отбавно опознават живота на посетените църкви, с очите си виждат желанието и силната любов, които възлюбяват християните за мир и побратимяване, а всички това подпомага все по-плодотворно сътрудничеството за умножаване на доброто в света.

Ваше Светейштво, известен е миролюбивият дух на нашите народи. Този дух ги възлюбва в делото на техния непрестания духовен и материален подем, към който вървят със сигурни крачки. Познати са също така чувствата на приятелство и братство, които ги обединяват от векове, защото те са имали еднаква историческа съдба и иската са се стремели към един и същи идеали. Не ще и съмнение, че както ние, Предстоителите на тези църкви, тъй и нашите кляри и занаярци се сътрудничат за непрестания развите на връзките между двете църкви и двата народа-съседа и приятели.

В заключение, още веднъж изразяваме голямата радост, че сте между нас, Ваше Светейштво, като Ви молим да благославяте кляра и нашите вярници. Пожелаваме от все сърце, щото братството и любовта, които винаги са съществували между нашите църкви и народи, все повече да се развиват

Благословен Гръдия во имя Господне!

нос братски поддръжания от свещените сонм на правоверящите архиепископи на Българската православна църква и честния ни кляр и сърдечните поздрави на християнските люде, които със силната обща към светата Църква болро вървят по светия друм на Христовата истина. Носи ни благосъщението на българските светии, преподобни и мъченици, просияли на родна земя и под родното духовно небе с боговерелни подвизи и ипододелени дела, които красят ороела на светийския ни лик. Изправям тяхното молитвено застъпничество пред престола на Господари на живота за закрила на нашите добри трудолюбиви народи, за техни напредък и възход към все по-шастави живот.

Сред този светозарен облак от светии, преподобни, ипододелени и мъченици бласти образът на светия Божий угоизник Димитрий Басарбовски, светлата намет на когото нашите църкви-сестри с еднаква чест славят, а вярниците ни колени-пределно призовават небесната му закрила. Св. Димитър Басарбовски ги обединява и обидва им издръжка за спасение в Христа Исуса и ги утвърждава в тяхната искрена взаимна обща. В русенското село Басарбово православните българи с вяра почнат неговата света обител, а във Вашия катедрален храм „Св. Константин и Елена“ благоволено се гатат светите му нетелени мощи. Ние сме радостни, че в този тържествен ден имаме възможност съмирно да изпросим застъпничеството му пред Божия престол за плодотворно сътрудничество между нашите двете църкви и между нашите братски народи.

При построяване на нова сграда се копае дълбоко, за да се поставят здрави основи. И колкото по-дълбоки са основите, толкова по-устойчива е сградата при свии ветрове и стихийни бури. Тъй се градят и отношенията между отделните хора и народи. Колкото по-дълбоки са дружбата им, толкова по-яка е духовната връзка между тях. А основата на големия духовен строеж между нашите свети църкви е една и неизменна — това е Господ Исус Христос. Общата ни вяра е крайбъгният камък на вековната дружба между нашите две църкви-естри. Основите ѝ се крият дълбоко във вековните недра, а историческият сломен за тяхното обичуване се губи в древността. Величествената сграда на българо-румънската дружба се издига стройно нагоре. Тази дружба се оказва много силна, защото корените ѝ са слезали дълбоко в най-скръпнените кришици на народното духовно битие.

Румънската и Българската църкви-естри живеят в прегръдката на Христовата любов. Техни църковни ръководители от най-ранни времена са се надпреварвали в почит един към друг. Много са примерите на взаимно уважение и дружба, с които бихме насладили душите си, ако разгърнем страниците на нашата история. Връзките между двете църкви са били изчерпани ниста. Взаимно са търсили опора и сила, един на други са си помагали по редица църковно-устройствени въпроси. Нека си припомним дружествените отношения между Унгролахийския митрополит Антим (1331—1401 г.) и бележника Български патриарх св. Евтимий Търновски. Да си спомним и за св. Софроний Врачански, който в Букурещ намери убежище, а в Рымнику Вячча напечатан в 1806 г. книга с духовни и невелики поуления — Кириаконромиона. В Букурещ и други румънски градове била напечатана още български книги за просвещение на румънски народ. Отрицателски истинна е, че многострадалният Врачански епископ св. Софроний е служил заедно с румънски архиепископ, участвувал е при ръководяване на духовници и нарочно с тях е поднасял църковните актове, като правоправител архиепископ на светата Христова църква. В трудното време след обявяване на достоянствената схизма Българската църква получава своето Мирю от светата Румънска църква-естри. Вашите нераси Мирон и Николай всакога се са отзовавали с пълна радужност в подкрепа и задоволяване нашите потреби и са оказвали голямо съдействие на Българската църква. При възстановяване на древното ни патриаршеско достояние, Българската църква се радвала за изчерпено съдействие от страна на светата Румънска православна църква и на лично-просветно разбирание и най-добри чувства на обич към Църквата ни и към православния български народ на Ваше Блаженство, достоятният ни Събрате Блаженейши Юстиниане. Всезнаесто е топло то взаимноотношение на Ваше Блаженство и благопопечалника и приспометане Български Патриарх Кириа. Скъл брат в Христа бяхте Вие за него и той за Вас.

Како говоря за личните отношения между Предстоятелите на двете църкви, не трябва да пропусна и с особено удоволствие подчертавам, че аз високо ценя дружествените отношения между мен и Ваше Блаженство, защото отдавна съм Ви обичал като достоен първоиерарх и мъдър стронет на Божието дело. И още — отдавна съм изпитала обичта на Ваше Блаженство към мен при многото ми гостувания във Вашата страна като смирен клирик на светата Българска църква. Приятно ми е тъй да изкажа голямата чест, която Вие ми оказвате, като лично възглавните народната делегация на светата Румънска православна църква при избора и интронизацията ми за Български Патриарх. Благодаря Ви за топлите слова, които тогава отпратихте към мен в първите стъпки на новото ми трудно и отговорно църковно служение.

Нашите два народа, румънският и българският, векове са живели в дружба. Съседиството и общата ни вяра са ги ръководили по пътя на взаимното подпомагане. Османското нашествие на Балканите прогони мнозина българи от родината им отляща. Някои от тях намехра подслон и подкрепа зад Дунава. Братският румънски народ ги прие като свои и ги улесни в техните вседневни дела и мирно житие. Получила независимост, когато за нашия народ още продължаваша страданията от политическото и духовно него, румънската земя бе прибягнала за българските революционери и сайдути. Тук се събродило споделяла мъките си, организираха се, после идваха в България и развиха знамето на свободата. В Букурещ организират четата си великит пост и революционер Христо Ботев. Тук е пребивава българският легендарен поборник Васил Левски (дядко Игнатий). Тук са живяли и работили и много още знайни и незнайни големи и смели снове на нашия народ, прети с обич и разбиране от румънския народ.

Когато страданията и вопалте ужасика света, братският руски народ начена величавата решителна битка на Освободителната война, в пламъците на която изгря свободата на България. В тази слава спомега наред с руските воини и българските опълчени проляха кръта си за свободата на България и жвади румънски вятзи. Техните имена са записани

в недовнашния ни летопис и с трепета на всенародна благодарност се четат по наметниците в България.

След Втората световна война нашите народи се намират в отношения на искрено братство и сътрудничество. Отвара се широк друм за дружба и братско обичуване. Старанията за създаване на нов живот без експлоатация на човек от човек обединява още повече нашите два народа в стремеше им за изграждане на наставно общество. Днес ние сме свидетели не само на братски отношения между израшките и клира ѝ на двете църкви, но и на редица взаимоотношения на културно поле между нашите учени във всички области на научното джисие и икономическо сътрудничество.

А връзките между нашите църкви се обогатиха и укрепиха при отстояние на много нови становища от междуцърковен и международен характер. Нашите две църкви-естри, като се ръководят от дуните на Христа Господат, „Блаженни миротворците, защото те ще се нарекат снове Божи“ (Мат. 5:9), убемено са се включили в борба за запазване на мира, за на риване всички оинти на враговете на човечеството да подпадат нова, всеунищожителна война. Гласят на човешката свест настоятелно зове към мир, и той ще бъде запазен, защото това искат всички люде, а такава е и волята на Бога — Неговите чеда по цялата земя да живеят в благословен мир. Напоследък сме свидетели на едно общо желание на народите, населяващи нашия континент, за европийска сигурност и мир. Това е още една връзка във връзката на братското сътрудничество както между павите народи, тъй и между народите в Европа, които в мир искат да градят своето духовно и материално благополучие. Заангитани на Ваше Блаженство за запазване живота и мирни напредък на човешките под Божието небе са тъй ценни. В това благородно дело ние вървим заедно с Ваше Блаженство, достоятния Първосветител на светата Румънска православна църква. Това е наш дълг и чест като служители на Христа. Бог ни е направил съработници във великото Му дело през едно извънредно историческо време и Той ще благослови нашите благородни тружове, защото Господ е Бог на мира и на любовта между човеште.

„Да бъдат всички едно!“ (Иоан. 17:2) Такава е Христовата повел. Този зов се носи сред Христовите люде за разделените църкви. Христовата любов ни напълня към желанието и стремелни за създаване на единството на раздвоената Христова църква. Икуменизъмт днес е свето въздвижение на християнските църкви, а да всеки искрено върваци християнин. Като пазя священното достояние на основаната от Господат Христа Църква, Православната църква джиса среща с всички други Христови църкви за взаимна беседа по основния им общ дълг: всички да бъдат едно! Тази върховна задача настоятелно се поставя пред всички християнски църкви и те отзивчиво я приемат като благо бреме (Мат. 11:29) на християнския дълг. Румънската и Българската православна църкви единствено работят в Христа священно дело. И на това поприще Ваше Блаженство проявявате голяма ревност. Пътят на любовта между църквите и още повече на любовта към Божиите чеда на земята, към човешките въобще, е свещен. Християнските църкви трябва да отхвъртят стария дух на раздвоеност и с обновен сърца, с мъдрост и знание да влязат в священните двори на любовта и на светлината. Още в древната Църква великит апостол Павел съветва римляните: „Доволкото завис от вас, брато! Бъдете в мир с всички човешки“ (Рим. 12:18). А на друго място казва: „Нека търсим онова, което служи за мир и взаимна намаление“ (Рим. 14:19). И възидание църкви-естри е истинна любов: се стремит да създате на талото Христово, докато всички достигнем до единството на вярата!“ (Еф. 4:12—13).

Такава са образите на любовта, които спайно бластят на хоризонта на българо-румънското небе. Нека я завладеем този върховни добротелствата да красят общия ни небосвод! Могат на дружбата и новият, построяването на който неотдавна бе уговорено на срещата, състояла се между най-висши преста вители на нашите страни във Варна, да бъдат мостове на сърцата и душните в изграждане на все по-близко приятелство между нашите два народа!

На Ваше Блаженство, любящия Първосветител на светата Румънска православна църква, от сърце молиствувам зараде и дълготелте, да за васните от благите плодове на неуморяния си труд за доброто на светата Църква, за духовни напредък на своя народ и за мир в целия свет.

От сърце желая по-нататъжно процфитване на светата Румънска църква в благочестие, светост и християнски добротелствата, които са венец на ревностите старания на всичките ѝ големи и малки разтегел на Божиата вяна.

На благочестивия и трудолюбив румънски народ пожелавам да напредва в мир, да върви към все по-висок духовен възход и материално благополучие.

Благодатта на Господат Бога да бъде с всички вас! Амин.

Негово Светейшество Българският Патриарх Максим — гост на Румънската православна църква

По братската покана на Негово Блаженство Румънския Патриарх Юстинян от 10 до 17 октомври 1972 г. българска църковна делегация посети светата Румънска православна църква. Делегацията, водена от Негово Светейшество Патриарх Максим, имаше следния състав: Вископреосвещените митрополити Доростолски в Червевак Софроний в Старозагорския Паякратий и протодякон д-р Васил Веланов.

На Софийското летнище делегацията бе изпратена от Вископреосвещените синодальни архiereи Славянски Николай, Пловдивски Варлаам, Видински Филарет и Ловчански Григорий, от г. Николае Блещя, румънски поповци в София, от аташего по печата при посолството, от г. Михаил Кочуков и г. Димитър Тодоров от Комитета по въпросите на Българската православна църква и на религиозните култове, от професори при Духовната академия, от румънския свещеник в София прот. Александру Мунтяну, от служители при Св. Синод и Софийската митрополия и други.

Към 14,30 ч. самолетът ни се приземи на новото голямо и модерно летнище Огненик край Букурещ. Тук с особено внимание и сърдечност ни посрещна Негово Блаженство Румънският Патриарх Юстинян, придружен от Преосвещените епископи Антим Търговищану и Антоний Палеоняну. На летнището бяха още Еужен Мунтяну, Заместник Директор на Департамента на култовете, заедно със свои студенти, български посланик в Букурещ г. Спас Господов заедно със своя помощник, български свещеник в Букурещ свещено-монах Николай Горанов, Иван Иванов, председател на Българското църковно настоятелство, съветник при Румънската патриархия и други.

По широка автострада се отправихме към града. Гъмнолю, поток от коли, съвсем нова надгарава. Прокосиме плащидла край стария пазар. На мястото на дървените сургии са построени модерни згради. Шом стигнахме подложето на малкото възвишение (това е най-високото място в Букурещ, където се намира патриаршеската палата), чиме тържествения привет на църковния звън. Камбаните на патриаршеската катедрала „Св. Константин и Елена“ бяха в чест на високата гост, Светейшия Български Патриарх Максим. Отвориха се официалните врати на патриаршеския дом. В хола на палатата делегацията бе посрещната с особен църковен перимонян. Преосвещенят епископ Антим в няколко свещеници в олджити отслужиха молебен, след което с добре дошав бляме приети като гости на светата Румънска църква.

Надвечер, придружен от епископ Антоний, поклонихме се в църката на Доминца Бялаша, а след това посетихме и една нова църква в Букурещ, посветена на „Св. Елефтерий“. В приветстването си думи Негово Светейшество Патриарх Максим пожела на свои любити събрат от Бога здраве, силн и многолетие, за да продължи усърдните си грижи за църкви и манастири.

На 11 октомври Негово Светейшество Патриарх Максим и придружаващите го спътници направиха официално посещение на българския посланик г. Спас Господов. В дух на сърдечност се водиха полезни разговори. До обед разгледахме ателиетата на Румънската патриархия за производство на утвари, печатницата, фотографския и художествените сектори и др. В манастира Антим разгледахме синодальната палата и библиотеката при нея.

Към 16 ч. отлетяхме за Бякув. Придружават ни епископ Антоний и дякон Пий Бълдъну. След час приятнo пътуване се приземихме на летнище Бякув, радостно посрещнати от Негово Вископреосвещенство Молдавския и Сумачкия митрополит Юстин, от анкирания му епископ Иринея и други посрещания. Веднага потеглихме с коли. Бързаме да посетим скъпи светини на румънската земя и да се поклоним пред водния на равнините строители на църковното дело.

Минахме през град Търгу-Нямц, пламнал във вечерния свестиня. Недалече от него в подножието на приархатските възвишения се гунат древна обити. Тъмно е Ръни. Тържественият звън на манастирските камбани отдавна ни подсети, че сме недалече от портите на манастира Варетек. Ето и самият манастир. Вътрекъм въслото и дължовно време, около монахините начело с игуменката се тълпят местни жители, за да приветстват Светейшия гост на манастира и да взмолят благословеното му.

Камбаните продължават да бият. В лътия се движим към централния храм, построен към 1808 г., а старинен молдовския стил. В храма Негово Светейшество Патриарх Максим и останалите гости и придружители се поклониха на светия престол. После бе отслужен молебен с многолетствие за Светейшия Патриарх, за митрополитите, за даята народа и за чектотен държавен ръководител. Игуменка Пелагия със сърдечнo слово ни приветстваша от място на митрополитно манастирско братство с добре дошав. На края тя помоли за благословеното на Светейшия Патриарх за успех в иноеския

им подаяг, за доброто в миря на всички. На словото отвори Негово Светейшество Патриарх Максим. Той пожела на сестрите успех в духовния спасителен подаяг и в творческата им дейност. „Добре е съчетаното, каза той, на вашия подаяг да служат вестодаяг на Бога, на родината си и на братия човешки. Аз също така моля за вашите свети молитви пред Господа Бога за вас, вестодаягите Негови служители. Моляте си и за вашите духовни ръководители, за Негово Блаженство, за Негово Вископреосвещенство и техните студенти, за да преувнат в усърдната си за доброто на Божията църква и по-конкретно на светата Румънска църква. Моляте се и работете за по-нататъшното процъфтяване на Вашата прекрасна родина Социалистическа република Румъния. Моляте се и доколякото можете допринасяте за здравянването на миря в света, за който толкова много жадуват народите в днешната вестодаяг международна обстановка“. С пожелание да укрепав дружбата между даята народа Негово Светейшество завърши речта си с молитвения думи: „Божийо благословение да бъде възру вас!“

В поселението на стария манастир Варетек е властеноен. Посетихме музея. Изложени са твърде оригинални исторически и художествени ценности като евангелия, икони, ръкописи от XVIII и XIX векове, покривци от XIX в., стари икони във византийски стил, кръст — дърворба от маслиново дърво, витрина на сегашното манастирско производство на книги и т. н.

Негово Светейшество Патриарх Максим благослови монахините и пак потеглихме на път. Към 20 ч. бляво заобиколяв на приветстваша пред портите на манастира Агания, където ни очакваше манастирското братство. В тържествена церемония възляхме в сборния храм „Св. Архангел Михаил и Гавриил“, построен към 1642 г. Той е смален образ на храма „Св. Три Свещеници“ в град Яш. Външно красивите стенописи са дело на прочутия румънски художник Николай Грогеску. Блескитият художник своеобразно хармонично е съчетал традиционната православна живопис с модни по онава време западни влияния.

След като се поклониха пред светия престол, и тук бе отслужен молебен с многолетствие. Преодолявтай игуменка ни приветстваша с добре дошав в мястото на миря и на любовта. „Посещението на Ваше Светейшество и на Вископреосвещените архiereи, каза тя, бе бъде записано в летописната книга на този манастир заедно с посещението на блаженночливия Патриарх Кирия в 1855 г.“ Нататък в приветстването си тя даде някои исторически данни за манастира. Накрай майката игуменка помоли за благословеното на Светейшия Патриарх с пожелание Вестодаягът Бог да му дарува много години в изпълнение на неговото високо служение.

Негово Светейшество Патриарх Максим отвори „С. гореще“ българското с илюзорност с многолетствие ме Господу Бога, каза той, че ме сподоби втори път да посетя вашата историческа и прекрасна света обити. Първият път аз бях чужд, Негово Светейшество блаженночливият Български Патриарх Кирия — дарство му небесно! Сега, като наследник на Божия милост на патриаршеския престол, имам възможност да добла с представителна делегация във вашия манастир и да презнам благословеното на светата Българска православна църква възру него и възру неговите обитатели. Нататък Негово Светейшество се спря на духовно-молитвения родия на сестрите. Подробно им говори за трите главни обети, които те дават при приемане на ангелския образ, а именно: вестяване, целомъдрие и послушание. „Пребъдайте, възлюбени в Господа сестри, в живя ирия в Господа, преувствайте в духовните подаяги, бъдете усърдни в молитвата, напреувайте в във физическите си занимания, горете в огъня на любовта към Бога и към човешите, моляте се за вашите духовни ръководители, за вашата ролина, за запазването на миря в целия свят. Тък както ни сте забравявали живата и димността на високоблагородна и многогоднен бивш Престоятел на светата Българска църква блаженночливият Патриарх Кирия, моля ви в молитва за спомните и мене, недостойния на светата Българска църква блаженночливият Патриарх Максим, и Престоятел на светата Българска православна църква, а така също и за моите достойни съпътници. Божийо благословение да бъде възру Вашата света обити и възру всички вас!“

Разгледахме манастирския музей. Подредени са възпиредно ценни икони, сърмени олджити, утвари, ръкописи и др. Посетихме и производствените ателиета, където се тълят книги и се работят сърмени предмети. Състо се и кратък прием в игуменката.

Сърдечно изпратени с поклон и благословия възпиредно манастира Агания. Под вола на тъмната нощ, скрити от човешкия поглед, се упутихме към друго скрпение на духа, за да видим свещеника му бляск и да се поучим от историческата му повест. Бързаме за манастира Нямц.

Не са известни изначални исторически извори за създаването на манастира. На една камбана от XIX в. има надпис: „Там камбана е излята от материала на камбаната, направена през 1993 г. по поръчение на владетеля Стефан Първи, която се бе стопила при пожара на манастира Иянци, 1862 юсклари 20“. Следователно, манастирът Иянци е съществувал в края на XIV в. В хроника на местни жители е отбелязано, че е основан от монаси, дошли откъд Дунав. Други твърдят, че тези монаси били ученици на пероновия Николай, създавала на манастирския живот в румънската страна.

В един акт на Цариградската патриаршия от 1395 г. се споменават манастирите Иянци и Бистрица. В документ от 7 януари 1407 г. от времето на Александър Добрия, издаден от Молдавския митрополит Йосиф, се съобщава, че Петру

през XIX в. е било оказано гостоприемство в манастира и с им били създадени условия за развитие на народноопосредената. Един от тези българи е прочутият иеросхимонах Спиридон, който в манастира написал „История во кратце о българском народе славенском“. В нея от далечни времена се сочат духовните връзки между двата народа, а от друга страна с тази история за българския народ той е продължител на делото на преп. Пансий Хилендарски.

Ваше Светейшество, в този тържествен момент искам да изтъкна нашата голяма радост, че манастирът Иянци, който е истинствено и със смирение ръководя, се посещава от такива авторитетни иерарси на Българската православна църква начело с Ваше Светейшество, нейния Предстоятел. Искам още да засвидетелствавам, че, когато следвах в Духовната

В семинарията
при манастира

„Иянци“

Мушат подарява на манастира две села, две мелници, две лозя, книги, одежди и други. Явно е, че манастирът отдавна е съществувал и е имал голямо братство.

Към 10 часа вечерта пред нас се бележа надолетите на манастира Иянци, а тържественият звън на манастирските камбани радостно ни приветваше в притихналата нощ. Пред съборния храм ни очакваше Високореподобният игумен архимандрит Епифаний заедно със съборните старици и преподавателите в тухлищата семинария. В храма ни посрещаша учениците с „Достойно ест“. Поклонихме се на светия престол, след което бе отслужен молебен с многопетствие. Присъствува на Високореподобният игумен Епифаний, аббата на нашата Духовна академия със следните думи:

„Нашата света обител е една от най-големите, най-древните и най-известните манастири в нашата страна. Организиран монашески живот по тези места е имало още в XIV в. Там величествена катедрала, в която отправихме молитва към Господа Бога, е ктиторна на Стефан Велики и е построена в 1457 г. От XV в. насам този величествен манастир е играл огромна културна и духовна роля в живота на румънския народ. Монасите на тази света обител векове поред създаваха вакуство. С него сега се гордее Църквата и Родната ни, защото то е ядрото на творческия гений на нашия народ.“

По вековна традиция и в настоящия момент в манастира Иянци има духовна семинария. Тук е печатницата на Яшката епархийска църква, ръководена от епархийския център начело с Негово Високореподобие наше митрополит Юстин. Тук се съхранява най-голямата манастирска библиотека, която има особено ценен документален характер. В тази библиотека за наша чест се намират няколко тома, подарени от блаженпопочиналия Български патриарх Кирил.

По настояване в светата обител и в скитовите края ней живеят около 70 братя; някои от тях редом с монашеския подвиг вършат научна и административна работа.

Във връзка с румъно-българските отношения бих желал да ви напомня няколко имена на монаси българи, на които

академия в София по времето на блаженпопочиналия Патриарх Кирил, имах възможност да опозная по-отблизо действителността и качествата на тази отбрана делегация. Използвам този удобен момент да отправя сърдечна благодарност на Св. Синод на Българската православна църква, който ни даде спондиция и ни създаде благоприятни условия за монте богословски занимания.

Посещението, което правите в този бележит и знаменит манастир, Иерусалим на върата в Румъния, ще бъде запомнено със златия бука в летописите на този манастир и ще представява значителен принос за добрите отношения и връзки между двете църкви-сестри и между двата съседни народа, които непрекъснато си сътрудничат във всички области за създаване на единство и дух на разбиращателство между хората.

Позволете ми да добавя още, че в тази катедрала се намират гробовете на знаменити наши църковници и изтъкнати исторически личности. В притвора са гробовете на сина на Александър Добрия и на Пансий Величковски.

На словото отговори Негово Светейшество Патриарх Максим:

„Ваше Високореподобие уважаеми отец Игумене, честни отци, възлюбени братя и сестри,

Благодаря за сърдечните думи, които отправихте към нас, и за топлоото посрещане, което ни устрохте. Аз и моите Високореподобие спътници с Божие благословение сме се отдели на същия монашески подвиг и с особена любов пристъпваме в свещените двори на Вашата историческа света обител.

Неведоми са Божияте пътища и неизмеримо голяма е Божията милост към човеците. Любещият ни небесен Отец и нас сподобил със Светата благодат да се приближим с братята на светата Румънска православна църква в единството на молитвата и на Христовата любов.

Драги братя в Христа, тежко бреме сте полагали на плещите си, но достоен е работничъкът за своята награда. Вкус-

вайки от чашата на живота, вие виждате колко богато е неговото Христово Самоволие сте носели светлата думи на спасителното служение. Сами себе си сте поднесли в непорочна жертва пред Божия олтар. Отдавали сте се от света, за да славите денонощно с духовни песни Господа и с число сърце мнозина други да водите нагоре и да ги правите причастници на небесното царство.

Като сте се отделили от света обаче вие „работейки с ръцете си“, угодявате скромните си житейски нужди и трудът ви е принос за общото народно благоупадение. Под мъдрото отеческо ръководство на Негово Благоуствие Патриарх Юстиниян и непосредствено грижи на Негово Високоревощенство митрополит Юстин вие назначавате първите стъпки на това Ваше послушание, което лично съм могъл да установя при пре-

Сред тишината на това дивно място неволе поред е платил отзивът на мисловния подвиг. Под черния ружо се подпалвали, просветени труженници и горещи родолюбци. Духовно-просветното им дело като венец украсява блажената им памет. Наченахме разглеждане на манастира. Богатата библиотека е идеално подредена. Наброях минахме през музеи. Показали са ръкописи на Павий Величковици, старата славянска печатница, палят се около 500 ръкописи, в библиотеката има 17,000 тома книги на различни езици: славянски, гръцки, латински, румънски и други, първият превод на Библията на румънски език от 1688 г. и други. За съжаление, малкото време, с което разполагаме, не ни позволи да отделим по-голямо внимание на това културно богатство.

В 9.30 ч. бяхме вече в семинарият, който е редом до ма-

Петковден. Лития

към Яшката

катедрала

„Св. Георги“

дими мои посещения на светата Румънска православна църква и на аянтата, която като приручаващ бивши Предстоятели на Българската света църква блаженнопочинавали Патриарх Кирил направих в тази свещена обител. Доста години минаха от първото ми посещение тук. Шастави съм днес да се уверя, че трудовете ви не са били напрасни. Сладки са плодотворите на упоритите Ви заглавния за укрепване на Ваянтата света обител.

Млакината ми към Христа Исуса нашия Спасителя е да умолявам дните Ви в здраве и сила, та все тъй ревностно да възпявате Господа, Който ни е облагодетелствувал. „Славете Господа, защото Той е благ; защото е вечна милостта Му“ (Пс. 135:1).

Аз съм особено радостен, че виждам в Божия дом млади левити на светата Румънска православна църква, възпитаници на Духовната семинария. Тук те обогатяват своя ум с божия словески и здрави светски познания, облагородяват сърцата си с любов към Бога и към човеште.

Божие благоуствие да бъде над всички Вас и над Вашата света обител. На Вашия трудолюбив народ пожелавам по-нататъшен въход и шастие. На преподавателския състав и на възпитаниците на Духовната семинария желая най-добър успех в тяхната учебно-възпитателна работа!

На края учещите позиха на славянски „Максим, Митрополиту Софийскому и Патриарху Болгарскому, многога лета!“ Негово Светейшество ги благослови.

Настояние бяхме за пощувание в официалните гости стая на манастира.

12 октомври, четвъртък. Призори слязлото ни приветствуваше с врън топан дън. Синьото почти безоблачно небе ледро синеше. Утринна планинска свежест заливаше околността като дъх на своеобразен аромат. Красни гори и полини в подножието на планината обграждаха белокаменната твърдина.

настира. Присрещнаха ни семинаристите с канатата на Българския Патриарх, които мощно проехти в коридора. С кратко приветствие ректорът на Семинарият изрази почитателните чувства на уважение към Негово Светейшество за оказаното високо внимание и помощи за патриаршеско благоуствие в началото на учебната година. Отговорно Негово Светейшество Патриарх Максим. Той благодарни да топлите поздравителни думи и пожела на младите левити усмах и ученоство, с младежка ентузиазъм да растат във вярата в Бога и в благоустието, а това могат да постигнат като усърдно изучават Божие слово, за да изпълват в живота като достойни служители на светата Румънска православна църква и случайности в строителството на шастави живот за румънски добър пар.

След като Негово Светейшество благослови учениците и ръководителите ни, разгледахме кабинета на ректора, класните стая, спалните, трапезариията, библиотеката и т. н.

Напосла и Бог чертозите на благоустието в румънската земя. В този край много пътища водят към големия и малкия съветници на монашески подвиг. Днешният ден е началото поклонническия. Минахме през градчето Търну-Невци и се отправихме за манастира Воронци. От него е останала само църквата. Славата ѝ обаче е обходила целия свят. Църквата „Св. Георги“ — Воронци, както сочи надпис над входа в притора, е изградена от Стефан Велики в 1488 г. Стените на църквата Воронци отиват и отпърте са изписани с изключително художествена зография.

Към 12.30 ч. сред чудно красива равнина съзряваха висоците крепостни стени на манастира Молдовина. Влязохме в манастирския двор, обхващат от тишина и самота. Сред него илюстрието и благородно изпъртава снага манастирската църква. Възникните стенописи, в молдовски живописен стил, поразяват, издвигат се, всеки гост на светата обител. И архитектурно-икономически обзема последи — вид на тридесетата век.

В двора ни очакваха монахините заедно с игуменния сестра

Младяците. По приета тържествена църковен ред с лития възлехме в светия храм. След молитва към Всенеподобна Богородица изгнана ни приветства със сърдечни слова. Отговорно Негово Светейшество Патриарх Максим. Като благодарни за радужното посрещане, изказа нашата вяра към монашеските, измисли Божията подпомага и вносещи им подвиг и ти благословия.

В северозападния ъгъл на двора е построена двуетажна джамия — мястото за пазене на оръжия и църковни утвари. Тя по външен вид представлява забележителност, която заслужава да се помни, по гръбковия рязък с устел бе устроена и вътрешната уредба. Невисоките дъхаше красотата, спиретността, доманиката подхвъртност.

Отново сме на път, който води по планинска покрайнина. Ниски възвишения, заоблени невисоки склонове, джамиянска картина като родопския пейзаж се реди нас по час. Приятна и отморваща гледка. Но ние, поклонниците на светостта, отово държим шампанската чиния, а отогнето дихание на която да видим творческия поев на християнското благочестие, благопожелано във вековни обители. И ето, в подножието на яркото колелце към още от XV в. смислено пряска спаваняща светлина едал духова кръстост — манастира Суевенла. Храмот „Св. Възкресение Господне“ е построен от епископ Георги Мовила, брат на княз Иеремия Мовила. Последният построил дебели стени на оградата, а в ъглите поставил надворни дялци бойници. Но величието на тази обител на Северна Молдова се крие в удивителните разностранни стенописи, които като магия оталят и отвътре покриват съборния храм. Зографите Иван Зурафул и брат му Софроний са завещали на бдилите векове своето изкусно дело. От 1895 г. и до днес стенописите не са загубили свежестта си. Храмот е с типичен молдовски стил от XV—XVI в., както това се вижда от олтара, джамия и притвора.

И тук бе устроено тържествено посрещане на Негово Светейшество Патриарх Максим и придружаващите го спътници. При навлизане във манастирските камбани в лития възлехме в храма. Отслужен бе молбен с многолетствие. Сестра игуменна Кевнатина се обърна към Негово Светейшество и останалите гости със сърдечно приветствие, на което отговорно Негово Светейшество Патриарх Максим „Манастирст, между другото каза той, в миналото е бил огнище на вяра и благочестие. Аз пожелавам на срещите, които в настояще време се подизават в него, да разгарят пламяна на това огнище, та все повече да سے огъят на вярата и благочестието в този манастир“. Показано ни да поддържат и благодарили, ват този величествено храм, който са наследили от великите. И като поддържат между себе си шампанската лампадата на любовта и на молитвата, както за своето душпастене, така и за всички човечи и за родината си, те ще изпълнят свои монашески дълг и ще бъдат достойни наследници на това, което имат от свещеното минало. Накрай Негово Светейшество си благослови и пожела благодарстване на светата обител.

Разгледахме храма, в музея. В последните години и в този манастир са направени значителни въстановителни работи.

Пътят се обърне в новата църква в гр. Ръкуз, където местното свещенство в приветствието на християни им посрещна най-радостно с добре дошли в новия храм на града. После се обърне в най-старата катедрала — църквата на Света Богородица, построена от него във втората половина на XIII в.

Денят превалише. Върнаме в гъмата да стигнем в манастира Драгомирна, за да отдадем заслужена почит и на това светилище на християнската вяра. В първите десетилетия на XVII в. поради тежки и неспокойни времена манастирст е бил ограден с високи зидове. Църквата има корабовидна форма и открит притвор, подпиран на колони в капители. Тук е погребан, според неговото желание, големият дарител и попечител на манастира митрополит Анастасий Крима.

Посрещати по традиционен ред, след молитва в светия храм преподобната изгнана ни приветства с кратко слово. Отговорно Негово Светейшество Патриарх Максим. Като излезе от къмето на манастира Драгомирна — любоблазна на мира, Негово Светейшество говори за мира като дълг на християните във всяко време и особено днес. На края той благослови монашеските и трудовете им дела и най-вече усилителни им като любители на мира.

Продължихме за град Сучава — второто митрополитско селище на Молдовския митрополит, където стигнахме към 8 ч. вечерта. Пред входа на катедралния храм им очакваше манастирското братство начело с изгнана архимандрит София Рошу. Въпреки късното и дъжделиво време, много граждани бяха дошли да приветстват Българския Патриарх и придружаващите го синодални архиереи. Поклонихме се на светите мощи на свети Иван Нова (Трансулвански), които били пренесени тук след 1402 г. от Аспронхор (Белград, Чехия Алба). След молитва в светия храм, високопреподобният архимандрит София в приветствена реч изрази благодарността на всички присъстващи от посещението, което Негово Светейшество прави на техния манастир.

На словото отговорно Негово Светейшество Патриарх Максим. Надълго той говори за вековните връзки между нашите два народа, между нашите две страни и между нашите две църкви от най-ранни векове до наши дни. И сякощо това говореше с израз на взаимна любов и принос към укрепване на тези богоблагословени отношения.

Нопувахме в манастира. На следния ден, 13 октомври, се отразихме на път. В Рък пристигнахме към обед. След малко разходка на този старинен културен и административен център, посетиме известната църква Голия. Свещеник Душману Хадърка беше любезен да ни запознае с историята и. След десетина минути бяхме при църквата „Св. Три Светители“. Тя е от времето на владетел Висайк Лулу. По външност представлява многолика молдовска джамия. В 39 хоризонтални реда измислена резба са изобразени многобройни народни братери. Нивската резбата не се повтаря. Слън и колониците не си приличат. През време на Втората световна война църквата е била опасана с пясъчни торби и е оцеляла. Иконостасът е от италиански мрамор, а иконите — в мозайка. Зографите били руси и молдовани.

Редом до църквата е сградата на Молдовския Свети Синод. В нея е уреден музей. Показани са икони от времето на Стефан Велики, хравовата икона св. Три Светители от XVII век, везан епиграфи с образ на свети, братери с образите на владетелското семейство в естествен ръст и т. н.

Прибавихме с в митрополитския дом, където бихме настанали. Пред митрополитската църква „Св. Георги“ под благодатна си изнесените светите мощи на преподобна Петка. Богомолните народ се стива за поклонение. С благодарни обич се тачи преподобната от благочестивия народ.

Надвечер богомолните изпълниха големия катедрален храм, друг път в редица смирено и спойноу чакат ред за поклонение, върхът джамияното време. В 6 часа тържествени камбани възле призова за вечерни. Негово Светейшество Патриарх Максим и Високоросещените български митрополити, ирадужни от Високоросещените Молдовски и Сулавски митрополит Юстин и Преосвещените епископи Антоний и Иринеи и духовенството в лития търгнаха към храма. След като се поклониха на светите мощи, възлеха в храма. Негово Светейшество Патриарх Максим и митрополит Юстин застанаха на дамата трона едни срещу друг. Отслужено бе всеобщо бдение.

14 октомври, Петковден. Доста бе валало през нощта; продължава да рям. Поклонниците не се смущават от кипаното време. В архиерейския дом лободо джамията, за да обичат архимандрит. В 9 часа духовенството — архимандрити и свещеници дойдоха да спрорудят в лития заповедите. Тържествено шестване се ултихне към светия храм. Отново възлех се поклонихме на светите мощи на Преподобната и възлехме в църква. Отслужена бе тържествена света Литургия. Хлядните богомолни молитвено и чинно слушаха църковните песнопения, които на румънски и славянски симфонично звучаха в единството на Христовата любов. Сред прихитяните люде стройното пение на катедралния хор доставяше истинска духовна наслада. Негово Високоросещеносте митрополит Юстин приветства Негово Светейшество Патриарх Максим и придружаващите го спътници с топло братско слово.

Преди всичко Негово Високоросещеносте митрополит Юстин даде първа на голямата радост, която плакеше сред вярващи и клирици поради гостуването на Негово Светейшество Патриарх Максим на светата Румънска православна църква. Той направил подробен исторически преглед на отношенията на приветствие и сърдечност между двата съседни народи. Специално се спря на сърдечната и искрена дружба между двата съседни народи. Специално се спря на дружбата и взаимнопопечителността между тях през време на Второто българско царство, особено времето на Асеновиц. Говори за значението на славянски език и по-особено за Кирилската за културния подем на румънската земя. Изтъква долото на Григорий Цамблак, ученяк на великия български патриарх Евтимий Търновски, и неговата епиконово-просветна дейност в манастира Нямц, за пероскяхом Свирлид и неговата „История и съвременна богословия, които са черпнали знания от висшите богословски училища в Молдова и за работата на покойния проф. протопр. д-р Стефан Цанков а манастира Пуна.

Натакъ Негово Високоросещеносте се спря на посещенията на покойния български Патриарх Кирил а Рък, на покойния Търновски митрополит Софроний и на архимандрит Псой Диков (сегашия Нюборкски български митрополит). Посочи гостуването на румънски висши иерарси в България и днешното негово гостуване на Българската църква като принос в делото на дружбата между нашите народи.

Твърде подробно Негово Високоросещеносте описа даренията, които румънското благочестие е придало в нашите земи, като напр. а Ръкския манастир, на Търновски манастир, на Зографския манастир, на някои църкви в България и т. н.

Митрополит Юстин особено подчерта сегашните взаимоотношения между държавите и църковните ръководители, а сегашното гостуване на Негово Светейшество Патриарх Максим отче като крачка напред в тези отношения.

После като говори за подвига на чествуваната преп. Петка, Негово Високопреосвещенство митрополит Юстин завърши словото си със следните думи: „Знаем, че ключът за безбеден живот и за щастие и мирът с Бога, мирът между нас, мирът с нашите ближни — с всички хора. Поради това полагаме усилия да премахнем от душите си това, което може да ни разведе, старам се да живеем като гадните и жадните за правда, като се обичаме един друг, като живеем по братски, защото сме синове на един и същ Отец.

Още един път благодаря за посещението, като моля Все-

Знаем житието на преп. Петка и се удивяваме на нейния подвиг и богоупредани дела. От ранни младини горяло в сърцето й пламенно желание да живее не за себе си, а за Бога и ближните. Господните думи: „Който иска да върва след Мене, нека се отрече от себе си“ (Мат. 8:34), които веднаж тя чула в храма, като стреза пронизала сърцето ѝ. И извикайки във, тя дала богатите си према на един беден, а взела неговите дрехи. Това била първата ѝ решителна стъпка по благословения път на любовта към човеште в името на небесната любов — Бога, „защото Бог е любов“ (1 Иоан. 4:8) и съгласно Неговата заповед: „Който люби Бога, да люби и брат си“ (1 Иоан. 4:21). И наистина целият неин живот е нищо друго освен делата за добро на хората. Уединена и в пустинно безмълвие, тя възхождала по лестницата на нравствеността

В манастира
„Дигонешки“ край
Букурещ

милостивия Бог да направлява стъпките ни по пътя на доброто, на правдата и на мира в целия свят!“

Отговори Негово Светейшество Патриарх Максим:

„Ваше Високопреосвещенство, Ваши Преосвещенства, драги отци, възлюбени братя и сестри,

Слушах с възмание сърдечните приветствени думи и се възрадва сърцето ми, защото се сподобихме с този щастлив ден, изпълнен с духовна насита. Аз и моите спътници Високопреосвещените митрополити Доростоло-Червенски Софроний и Старозагорски Панкратий ще си спомняме винаги прекараните няколко дни в богоблагословената Вепархия и особено днешното участие в богоустановената трапеза на любовта, на която приехме светите Христови глави и в съвместна молитва изпросихме Господното благословение за благосъстоянието на светите ни църкви, за щастнето на нашите народи и за мир в целия свят.

Взрада се сърцето ми, че в този ден, когато православните люде тържествено чествуват светлата памет на преп. Петка във всички храмове на православния свят, не, представител на светата Българска православна църква, имаме рядката утеха да прегъвам колена пред свещената и радка и да възпяваме нашата всекрдна почит към нея и преклонение пред светийския ѝ подвиг. Щастявам се, защото можахме да свдем глави и с дълбок молитвен поклон да почетем преподобната пред светите ѝ мощи заедно с толкова голямо множество почитатели на нейната светла памет.

Преп. Петка е много почитана от вървящите в нашата страна. В много градове и села в България са построени свети храмове в нейна чест. Светият ѝ образ със самрение се тачи от боголюбивия народ, обхваща се с цветя и пред него с искрена молитва се изпросва небесната ѝ помощ. И у нас в днешния празник ден тържествено се тачи достохваната Петка, както светата Църква издреве е определяла, като се въздава хвала на Преподобната и се отправят към нея горещи молениа.

люте съвършенство, но не забравяла ближните. И заради това не само величаеда Господа и се моледа за себе си, но изпросвада Неговите велики милости и за човеште.

Ние, които почитаме св. Петка, трябва подобно на нея да водим богоугоден живот, да живеем благочестиво, да любим Бога и да служим на човеште. В днешната тревожна международна обстановка любовта към Бога и човеште особено ни задължава да се борим за запазването на живота, радостта и щастнето на земята, за запазването на мира в света. Мирът е благо за всички човеш. Към мир се стремят всички люде с добра воля. За християните това е и Господни повеля: „Важни са миротворител, защото те ще се нарекат синове Божи“ (Мат. 5:9) — казва Сам Господ Исус Христос. И нашите църкви активно участвуват в борбата за запазване на мира на Балканите и в целия свят. И в тази борба те също укрепват отколената си сестринска любов, в името на която аз и моите спътници сме поканиени братолюбиво от Негово Блаженство дълбокоуважаемия Патриарх Юстиниан да гостуваме на светата Румънска православна църква и имаме радостта днес да сме тук в прославна на преп. Петка и в братска обща на нашия скъп брат в Христа и богомъдр и мътъкнат църковен нерах Негово Високопреосвещенство Митрополит Юстин.

На Негово Високопреосвещенство, на неговите споспешници и на честния кайр усърдно молихувамвматвренко заране и многолетна благополудна дейност на Божи виноград. На това голямо множество вървящи и на целия ни трудолюбив народ пожелавам щастие в мир.“

След разменените братски слова, наситени с жива завивна обща, свидетели на които бяхме през изминалите няколко дни, тържествено простахта многолюдствата на славянски и румънски език за Негово Светейшество Патриарх Максим, за Негово Блаженство Патриарх Юстиниан, за Високопреосвещените митрополити Юстин, Софроний и Панкратий, за

румъския и българския народ, за техните държавни ръководители. А богородицата продължава да стои в храма в очакване да приветства с големи празник на благосъвестно и в съвестта дъщерите си архиереисти и да получат благосъвестно на Светейшия Български Патриарх Максим за утеха на вирващите им сърца. Притискани от всички страни, нимахте през многогодишното множество вирващи, които с молитвено смирение и възторжени души ни изпращаха с прилевно поклона. Отново предлонихме колене пред светите мощи на преп. Петка и се прибрахме в митрополитския дом, а личуваше въздици и благожелания на благочестивия народ продължава да се чува в ушите ни. . . Велико нещо е любещото народно сърце!

В чест на Негово Светейшество Патриарх Максим високоуважаемити наш домачин Негово Високопреосвещенство митрополит Юстин даде официален обяд в митрополитския дом. Своята радост от гостуването на нашата делегация той сподели с изтъкнати представители на цялата общност — покани бяха представители на Народния съвет, на Отдела за изповеданията, професори, видни общественици и други. Обядът премина при изключителна сърдечност и дружелюбност. Този благ тон се вижда и от сърдечния тост на Негово Високопреосвещенство митрополит Юстин:

„Ваше Светейшество, Ваши Високопреосвещенства високоуважаеми митрополит Софроний и Паикратий, високоуважаеми епископи, уважаеми гости,

Вашето посещение като гости на нашата Румънска православна църква е плод раба си на добро укрешане. Знаем, че с най-добри чувства влязат в нашата страна и поради това Ви посрещаме с искрено открито сърца и Ви дадохме Пресвещените епископи Антоний и Иринея, за румънския и възможност да се запознаете с живота на Молдовската митрополия и на нашата Църква. Видяхте големи манастири, реставрирани с държавни средства, уникални манастири с международна известност. Нашият народ и Православната ни църква ценят и поддържат тия съкровища, които са рожа на народното сърце.

Като православни вие можахте да видите нашия църковен живот. Посетихте семинариата ни в манастира Ними. Днешното тържество пак може би ви даде възможност да се запознаете с благосъвестно на молдовския работен народ. Той се гордее със своята история и прави всичко възможно да запази съкровищата на нашата Църква.

Благодарим Ви от сърце, че приехте програмата на нашата Патриархия, в която е отредено посещението на северната част на Румъния — Молдова. Признателни сме на Негово Блаженство Патриарх Юстинян за този особен жест. Нашата признателност още повече се отнася към Ваше Светейшество и към гостите от българската делегация, които приехте да посетят нашата епархия. Най-вече ни е приятно това, че сте доволни от посещението си в Молдова като принос за укрешане все повече и повече на българо-румънската дружба.

Позволете ми да вдигна чаша в чест на Ваше Светейшество и на високоуважаемите Ви приархитести, за укрешане отношенията между нашите църкви и народи, които обичат мира, прогреса и социализма!“

От имен на всички отговори Негово Светейшество Патриарх Максим със следния тост:

„Ваше Високопреосвещенство,

Поканен от Негово Блаженство Блаженейшия Юстинян, моя възлюбен брат в Господа, аз и моите съпътници вече известно време се радваме на сърдечното гостоприемство на светата Румънска православна църква. От три дни във имаме приятното доводство да посетим богородицата епархия на Ваше Високопреосвещенство и да бъдем в прерасани Ви престолен град Яси. Свещи възторга, които изпитваме и църкви, манастири и посещая на голяма част от обширната Ви епархия, ние днес сме честити да гостуваме в прерасани Ви престолен град и, развълнувани от дълбоки чувства от всичко видено тук, със сърдечна молитва благодарим на Бога за тази Негова милост. И тук нимахте признателна отрада да чуем сърдечните приветствени слова на Ваше Високопреосвещенство към мен и към светата Българска църква, предстоителството на която Бог ни повери през време от една година. Честити бихме също така да приемем поздравленията на благочестивите християни, които с честотата на народната душа, искрено и топло ни приветстваха като драги гости на техния град. Особено сме обрадовани от деснатата мила картина на ренесанс християнско изповедание и пак благодарим на всемилостивия небесен Отец, заедно ни създаде този незабравен празник на вярата и на християнската любов.

От свое име и от името на моите съпътници аз благодарям на Ваше Високопреосвещенство за сърдечното гостоприемство и за тази тъй богата трапеза. Но ние идохме обикно и се наситихме и като видяхме откритите сърца на нашите благочестивни люде към нас, пратениците на Българската православна църква.

Особено голяма е благодарността ми, заедно в програмата беше предвидено да дойда във Вашия богородицан град Яси,

за да мога да прегъна колене пред свещената рака на преп. Петка Епипатска, нашата обща закрилница и скоропославница пред престоло на небесния Отец за благосъвестно на нашите църкви и народи.

Във Вашия забележителен град ние влязохме в досег с един добър и трудолюбив народ, който в упринг турт гради своята нова социалистическа Родина. И ето, той вече се радва от плодотвора на своя труд.

Драго ми е, че сме гости на Ваше Високопреосвещенство, високостойния митрополит на Яси и Суцава. Отдавна Ви познавам като изтъкнат архиерей на светата Румънска православна църква, като голям деятел за делото на мира в света и просветен изкуменит. Многократно съм бил заедно на световни форуми и срещи за защита на най-голямото благо за човешеството — мира. А защитата на мира е върховна цел на християните. Колко повече този дълг се явява на ръководните дейци на православната църква, които изпълняват велико послушание на Христовата поука: „Блажен са миротворците, защото те ще се нарекат синове Божи“ (Мат. 5:9). В това свещено движение християните не трябва да бъдат само доброжелатели, а действително участници в делото за запазване на мира в света.

Позволете ми да вдигна здравница за Негово Блаженство Патриарх Юстинян, достойния Предстоител на светата Румънска църква, за Ваше Високопреосвещенство, изтъкнатия съработник Христов на Божията благодатна нива, с пожелание за здраве и дълготайност, за успешни постижения на църковното поле и да поприсъето на благородното дело за защита на мира в целия свят.

На представителите на гражданската общност пожелавам успех в старанията им за по-нататъшно процъфтяване на Вашата хубава страна.

На обичните в Господа свещенослужители и Ваши споспешници молихъвам Божното благосъвестие и молитвено застъпничество на св. Петка, сияйна звезда на православния небосвод.

На Вашия добър и миролюбив народ благожелавам в мир да гради своето още по-светло бъдеще.“

След обяд отпътувахме за Букурещ. Виденото и преживяното съжитие в сърцата си, та при всеки спомен да се радва дукът ни и да благодарим на Божията милост.

На 15 октомври, неделя, бе върховният момент от гостуването ни на светата Румънска църква. В патриархския параклис „Св. Спиридон“ бе отслужена съвместната света Литургия от Негово Светейшество Патриарх Максим и Негово Блаженство Патриарх Юстинян в съдружение с Високопреосвещените митрополити Николае Младши, Софроний и Паикратий, от Пресвещения епископ Антим Търговищанин, от много свещеници и дякони. На светата Литургия присъстваха и Коптският Патриарх Шенуда III, който по това време беше на посещение в Букурещ, а също и много румънски архиереи. Чергуваха се търле големи множества богомолци в просторния храм. На целно място бяха патриархските свещеници, протопопи и професори от Богословския институт. Хорът при храма ни възвърнедо красиво и мелодично. Румънските църковни композитори са оставили прекрасни църковни песнопения. В тях е отразена тържественост и нежна молитвеност; словословие на Божното величие и проща към небесния Отец; любов към Твореца на всички блага и обич към Неговите деца на земята. По приетия обичай бе възлагано многолетие за Предстоителите на двете църкви, за двата народа и техните ръководители. Негово Блаженство Патриарх Юстинян и Негово Светейшество Патриарх Максим произнесоха приветствени слова, които целият народ възвуча с възвърнедо нимание. (Словата са дадени на урвд-но място в този брой на вестника).

На обяд в патриархската палата бе сложена официална трапеза в чест на Негово Светейшество Патриарх Максим, на които бяха поканени членове на Румънския Свети Синод, много румънски архиереи, проф. Думитру Догару, Директор на Департамента на културете, българският посланик г. Снас Господов, професори от Богословския институт, патриархистите съветници и други изтъкнати лица. Негово Блаженство Патриарх Юстинян и Негово Светейшество Патриарх Максим произнесоха тостове.

Тост на Негово Блаженство Патриарх Юстинян:

„Ваше Светейшество, уважаеми гости.

От няколко дни за нашата Църква е празник, понеже Ваше Светейшество сте между нас. След откриваната нашия братски прием на Ваше Светейшество отговорихте с присъствието. Ви любов в посетихте Църквата и страната ни. В минали години, преди да бъдете Предстоител на Българската православна църква, а като неин изтъкнат клирик и при други обстоятелства Ваше Светейшество сте били гости на нашата Църква. Като Предстоител на съвместната Църква-сестра обаче за пръв път минахте „безпразния път“ — Дунав, дойдохте да ни гостувате и да благословите клира и вярващите.

Благодарим на Ваше Светейшество, обичан брат в Господ.

да, за доставената голяма радост на нашите богомолни и лично на нас с това посещение. Благодарим Ви особено за Вашето старание при посещението на нашите манастири от Северна Молдова. Надяваме се обаче, че усърдието Ви е било възнаградено, защото можахте да опознате по-отблизо монашеския живот в онези места от страната ни я тамошните манастири, повечето от които са истински таменица на уникално църковно изкуство.

Благодарим Ви още твърде много за участието в църковните служби на празника на преп. Петка, светите мощи на които покровителствуват Молдовската митрополия повече от 330 години. И това усърдие, надяваме се, да е било възнаградено, защото имате възможност да опознате доколко духовността и благочестието на молдовските вярващи, тяхната преданост към протестантската църква, любовта им към светия преподобна Петка и особена чест, която отдават на светите и мощи. Родена през Х в. в семейство от добър род в с. Епийат, разположено на българския черноморски бряг, по Божия воля прен. Петка повече от три века е покровителка на румънските православни вярващи — особено на молдовни, които я имат като помощница в молитвите им към Бога.

Ваше Светейштво, в име при изключителните гостувания на Българската православна църква установилиме и се убедихме в благочестивия християнски живот на православния български народ, в предаността му към светата Църква, в особена му почит към светните, които украсяват българската земя. Знаем също така на каква любов и почит се радва св. Йоан Рилски и колко много се посещава неговата обител — Рилският манастир, както и други манастири като Бачковски, Троянски, Преображенски.

Ваше Светейштво, малко време им дехи от края на годината Ви на Църквата и страната ни. Уверяваме Ви, че това посещение ни доставя голяма радост и че то ще бъде полезно за по-нататъшното развитие на православния и единствения църква. Надяваме се че Ваше Светейштво оневиете, както и ние, изключителната важност на тази среща, както и на следващите по Божия воля (това днес подчертаваме в словото си в патриаршеския параклис — църквата „Св. Спирidon“) за едно по-плодотворно сътрудничество между нашите църкви и с по-значителна посветеност за доброто на съвременния свят, който се стреми към братско единство.

От все сърце отправям най-добри пожелания за процъфтяване на Българската православна църква и за напредък на патриаршеския български народ, който, както и румънският, гради своя нов живот на Ваше Светейштво пожелаване много здраве и дълголетие както на ръководителя Българската църква, тъй, както тя да запази високото си призвание, определено от древната Християнска църква, за спасение на верните души и според поръчението на Спасителя Христа: „свети да има живот и да има в изобилие“ (Иоан 10:16).

С тези пожелания вдигам чаша за здравето на Ваше Светейштво, за достойнствата Ви съществуване, и от цялото си сърце моляствавам да живеете много и щастлива година!”

На това благопожелателно слово отворише Негово Светейштво Патриарх Максим:

„Ваше Блаженство, Господни Директоре на Департамента на културите, Господни Посланци, Ваши Високопроещенства и Преосвещенства, драги съвременници,

Поканени в пречи с година сърдечна топлата от Негово Блаженство, Блаженешиня Юстиния, моя любов в Господ събрах, аз и моите спътници сме особено радостни, че имаме възможност да гостуваме на светата Румънска православна църква и на Вашата хубава страна. Още при първия ни досег на днешното не почувствахме ласката на Вашето сърдечно гостоприемство. И до този момент гържите Ви за нас се проявяват в най-радушна за нас израз. Ние познавахме и сега още по-обширно се запознаваме с истинския живот на светата Румънска църква. Срептахме се и с Вашите добри, трудолюбиви и миролюбиви люде, колко любезно ни приветстваха като представители на съседни братски народ. Тези добри чувства намериха израз и в топлите думи на Негово Блаженство, които бяхме щастливи да чуем на тази трапеза на любовта. Приятно ми е да заявя пред Вас, че тази среща с Ваше Блаженство и с високостойните Ви сътрудници остави силни впечатления и укрепни още повече братската ни любов.

Вече няколко дни пътуваме на Вашата страна. Убедихме се, че гостуваме на една жива Църква, просветено ръководена от Ваше Блаженство с усърдие и ревност. Неуморна са трудовете Ви по благоустрояването на цялостния църковен живот. Посетихме древни исторически манастири, които са дала ценни приноси за църковнонародно възвръщане и културно развитие. Познахмех се с благоукрасени църкви, срещнахмех се с благочестива Ви клер и имаме радостта да благословим христолюбивите люде. Навсякъде се чувствава грижовната ръка на Ваше Блаженство и на уважените Ви иерарси и големи и малки съработници на Божия виноград. Ставахме свидетели на трудови творчески ентузиазъм на Вашия миролюбив народ и на възхода на прераснала Ви Ро-

дина. Светли моменти на духовен възторг бяха молитвените ни общения. Днешната съвместна света Литургия бе истинска радост за мен и за моите спътници, защото в нея душоно се укрехмех, единдушоно и с едни уста славихме Бога и Отца Господа нашего Исуса Христа (Рим 15:6), отправихме молитви „за мира на целия свят, за благостойнието на светите Божии Църкви и за обединението на всички“ (Вел. екстона).

Живеем в изключителна епоха. Човечеството търси пътища на развитие и социална справедливост за добруване на всички. Нови проблеми възникват в международния и църковен живот. Стремимът на народите за взаимно разбирателство, за дружба и мир непрекъснато расте. Въпреки многото и силни препънки, които се срещат. Борбата за мир е основна повела особено в днешното тревожно време, когато някъде таящи, а другаде разпалени огнища на война могат да таянат света и безумието на тероризма катастрофи. Нашите народи упорито отстояват делото за защита на мира. И нашите църкви-сестри, като носители на християнски добродетели, дейно участвуват в благородното дело за защита на мира в целия свят. Такава е и Господната повела: „Мир ви оставам; Мой мир ви давам“ (Иоан 14:27). Така ще изпълним своя дълг като християни и миротворци.

В ново време все по-успешно се развива акуменческото движение. Нашите църкви активно участвуват и подкрепят благочестивите му стремежи за обединение на църквите, за сътрудничество в мир.

Двете ни църкви утвърждават базичните си съестрински връзки и народите ни укрепват добросъседските си братски отношения.

Поздравя ме да влигна наздравича за Негово Блаженство, обичия ми в Господ събрах, и за неговите най-близки споспешници — иерарсите, за клера и църковното изпълнение на светата Румънска православна църква, и да им пожелае здраве, дълголетие, успех в строителството на Божие дело и в благородните им трудове за благото на Родина и за укрепване на мира на Балканите и по цялата земя.

За здравето на уважените представители на гражданската власт и за неизгагнатото преуспеяване на добрия, трудолюбив и миролюбив румънски народ!

„За дружба между нашите Църкви и народи!“

16 октомври, понеделник. Негово Светейштво Патриарх Максим, придружен от членовете на българската църковна делегация, от епископ Антоан и българския свещеник в Букурещ свещеник, Н. Горванов посетиха Дебарчетата на културите и културното наследство г. проф. Димитру Догару, с когото води беседа. Преди всичко той благодари за оказаното му внимание и съдействието на гражданските власти по време на пребиваването ни в Социалистическа република Румъния, изказа прекрасните си впечатления от живота на румънската страна, изрази възхищението си от видеото в посетените манастири и натъква добрите чувства, с които румънският народ навсякъде ни посрещаше като представители на Българската православна църква и на българския народ, а това, поддържа Негово Светейштво, ни вдъхновява в старанията ни за все по-голямо укрепване на братските връзки между нашите църкви и между нашите народи.

Проф. Д. Догару благодари за посещението и за дубайните думи, изказани по адрес на румънския народ и на неговите ръководители. Вашето посещение, каза той, е продължение на преждешните вековни връзки между нашите две църкви. Това посещение става след недългавиата среща на нашите държавни ръководители и е ценен принос за укрепване на тези връзки.

След сърдечна развала, упътвахме се към две близки до Букурещ свещеници на православна църковност, за да се поклопят пред светлите подвали на велики поданицини. Първо местната манастира Черника.

След като се поклонихме на светите мощи на прен. Калник, отидохме бe молбей, след който Високопроещенството игумен Роман ни приветства със сърдечни думи. Манастирът Черника, изтъква той, е малък манастир с висок духовен живот и богата култура и се е спалло наравно с манастира Нани и Молдова.

Отговорно Негово Светейштво Патриарх Максим, който каза, че манастирът Черника е твърде близък и за нашата света Българска църква и за българския народ. Нивни изтъкнати ръководители, а и постанали анонимизирани за светите светители Софроний Врачански и блв а манастира Черника и през 1812 г. е ръководил за иеронима св. Калник. Това е исторически и особена духовна връзка, която още повече трябва да се укрепва и да продължава да се развива. „Не мога да не отбележа и радостното чувство, което възниква у нас обновеният вече манастир при непосредните грижи на Негово Блаженство Патриарх Юстинян“. Накрая Негово Светейштво поздравя богомолците, които взеха участие в нашата молитва и ги благослови.

Разгледахме стаотова манастирска църква, проучихме от земетресение, чито стенини са леда на издясните художници от тузълската живописна школа. В гробницата на импро-

влашкия митрополит Нифон възвизме вечна памет. После в пословичие в килдята на св. Калник. Изложени са неговите одежди и жезъл като архиепископ на Рымъну Вячя, ръководителното му свидетелство, книга, печатани в неговата печатница и др.

В 1230 г. пристигнахме в манастира Калдъръшия, владее вярва „Св. Димитър“ бихме приети по силния тържествен църковен обичай. В трипесенното си слово глумелът архимандрит Венямин между другото спомена, че манастирът през XIX в. е известен с богатината и бедността иконописна школа. Проучител румъския художник Николае Григореску прекарал първите си учебни години в тази живописна школа под ръководството на майстора-живописец Евгени Ладар.

В словото си отговор Негово Светейшество Патриарх Максим каза:

„Не може да не буди в мене възвишено възнесето, че когато е била строена този манастир, в България не само не е могло да има мисъл за построяване на нов манастир, но тогава църковният и национален дух се е съхранявал тайно в съществуващите вече манастири. А Бог благослови и това, бия казал, почти небитие да влезе в битие и в процъфтяване на Българската православна църква, та след това българският народ да създаде нови манастири, да обнови старите и да захване и так висок духовен и патриотичен живот. Както у нас, така и у вас манастирите са били огнища на духовен църковен живот, на културни занимания и на патриотичен дъх“.

В манастира ея уредени три музея. В първия видяхме хубави стари икони, някои от калдъръшанската школа, някои на Николае Григореску, първи негов работи на 16-годишна възраст, хубави архиепископски одежди и други. Във втория музей бяха изложени изазеридо сълзици икони, обшити със злато и сребро, евангелия, кръстове и утвари, икони на св. Богородица, украсена с перли, пафти, обичени със съкровени камянци и т. н. В третия музей-панахеята са показани грамадни табла: излязане на Траян в Румълия, създане на Пинуса, развитие, зала с портрети на глумещи и митрополити, блях Иероним пише Библията (Булгата) и т. н.

В 18 ч. вечерта бе устроено сърдечно посрещане на Негово Светейшество Патриарх Максим в Богословския институт. От главния вход до тържествената зала приветстваха професори, преподаватели и студенти. В големия салон студентите бодро лежах и чест на високия гост на гостения Румъския църква и на неговите Високоросещените прадружители. Сред сърдечност и радостност, които бляха от чистите мисловко сърца, носехме благодатна вест на живата дружба между двата съседни народа. Застанахме на президентна. Проректорът на Богословския институт свещ. М. Киладя произнесе приветствено слово. След като говори за колективните връзки между нашите два народа, изтъкна заслугите на Блаженешия Патриарх Юстинян и приспонаметения Патриарх Кирил за продължаване на тази взаимност и особено днешното посещение на Негово Светейшество Патриарх Максим като продължение на старата традиция на приветство и сътрудничество. Студентският хор под диригентството на проф. Николае Дуну изпълни кратка музикална програма от религиозни и светски песни.

Негово Светейшество Патриарх Максим произнесе следното приветствие:

„Ваше Превосищенство епископ Антоний, уважаемие отци и господа професора, драги студенти!

Аз и моите съпътници изпитваме голямо задоволство, че през време и на сегашното ни гостуване на светата Румъйска православна църква по покана на Негово Блаженство Патриарх Юстинян ни се удаде добро възможност да бъдем и в средата на преобладаващия състав и между възпитаниците на този благословен расказане на християнска просвета и духовна култура — Букурещкия богословски институт.

Восъсърдечно благодарим за оказаната ни топла среща и за издискане приветствените думи, на които отговаряме със същата искреност и възвишеност. Иие високо ценим висшата църковна школа. В нея обстойно се усвоява и научно се изяснява Божественото откровение, което разкрива истината за Божията чистост и очертава пътя на спасението по сигурните жалони на трите главни християнски добродетели — вярата, надеждата и любовта. Тъй че тя и институт не само за творческа богословска наука, но и огнище „на жива вяра и школа за практическо знание, съгласно словата на Спасителя: „Думите, но ви говори, са дух и живот“ (Иоан. 6:63). Та

подготвя висши църковни кадри, славими богослови — изследователи и преподаватели, просветни емирияски съветосуджители, умели администратори, хора за църква и църковно-обществена дейност, ратници за претворяване в живот на християнските идеали за любов, правда и мир.

Нам особено е близък вашинт Богословски институт. защото в него от ред години са се подготвяли български младежи за достойно служение на родната ни света Църква, а и сега в него имаме наш студент. Става също полезна обмяна на творчески опит на професори и преподаватели от вашия Богословски институт и Софийската духовна академия, и редовна размяна на богословски изследвания и научна църковна академична литература както в областта на общохристиянската научна мисъл и православната тематика, така и по въпросите на възвишенния диалог и на митрополитните проблеми. По този начин се укрепват връзките между нашите църкви и народи, а по-широк аспект и между другите църкви, и се служи на делото на мира в света.

Като ви приветствавам от свое име и от името на Св. Синод на Българската православна църква, прещавам ви и сърдечните поздравии на Преосвещения ректор, професорите и преподавателите от Софийската духовна академия и на нейните питомци, и всеушебно ви молиствуввам вреко здравие, големи успехи и научно-богословските Ви занятия и църковно-възпитателна работа, както и по-нататъшен възход на получидия висок престиж. Ваш Богословски институт, под върховното попечителство на ученолюбивия Ви първонаречен Негово Блаженство Патриарх Юстинян и Св. Синод. Бъдете във вяра служба на светата Църква, на възходната Ви родина и на трудолюбивия Ви добър народ, на мира в света“.

Накрая за спомен на това историческо събитие Негово Светейшество поздари на Богословския институт икони на светите славянски първосветители Кирил и Методиай, делото на които има несъмнено отношение и към Румъския православна църква, към румъския народ и особено към Богословския институт.

В кабинета на Преосвещения ректор епископ Антоний се състоя кратък прием, при който Преосвещеният ректор представя по-отделно членовете на професионното тяло. Веднага се разговори за работата на висшите на богословни училища и за връзките между тях.

В 20 ч. българини посланик в Букурещ г-н Спас Господов в чест на Негово Светейшество Българския Патриарх Максим даде официален прием в Българското посолство, на който бяха поканени Негово Блаженство Патриарх Юстинян, Негово Високоросещеното митрополит Юстин, Негово Превосищенство епископ Антоний, проф. Д. Догау и неговият заместник Георге Нену и др. Присъдени бяха тостове от г-н Посланика, от Негово Светейшество Патриарх Максим, от митрополит Юстин и проф. Д. Догау. Приемът премина в атмосфера на топлота и сърдечност.

17 октомври, вторник, Ден за разявля. За изривашето ни на днешното си Негово Блаженство Патриарх Юстинян, Негово Високоросещеното митрополит Юстин, Преосвещените епископи Антон, Теоктис и Антоний, проф. Д. Догау и Георге Нену, от Департамента на културите, българският свещеник в Букурещ иконом Н. Горанис, съпътници при Патриаршията и други. Самолетът обаче закъсна за няколко часа, поради което по предложение на Негово Блаженство Патриарх Юстинян всички посетихме близкия манастир Пачишя. Поклонихме се в църквата, разгледахме ателиетата за тъкане на платове за църковни одежди, и после в добре уреден музей на манастира.

В 18.30 ч. отлетяхме за София, сърдечно изпратени от нашите радужни домонии. Скоро бяхме на родна земя, топло посрещати от Високоросещените синодални архиепископ Велкопърловски Стефан, Пловдивския Варлаам, Ловчанския Григорий, от Преосвещените епископ Антоний, от г-н М. Кочуков, Председателя на Комитета за въпросите на Българската Православна църква и религиозните култури, от съпътниците при Румъското посолство Жан Бишар, от румъския свещеник в София прот. Ал. Мутиану, от всички служители при Св. Синод и Св. Митрополия.

Гостуването на светата Румъйска православна църква е една бръчка от веригата на добрите отношения между нашите съестрински църкви и братски народи. Бог да благослови това взаимно сътрудничество за всекогато!... Амин!

Протоиерей д-р В. ВЕЛЯНОВ

Адрес: София, ул. „Св. София“ № 2, тел. 88-29-83;
Цена 8 стотинки — годишен абонамент 2.50 лв;
сметка 11011 БНБ — Софийски градски клон

Редактор доц. Георги П. Царев

Печатница „Профиздат“ — София